

Det Sanna Arket - Köpevad special...

Tirads officiella skvallerorgan.

**Nr 31, Höstens 75:e dag,
år 54 e GK f. eller 1309 A t.**

Kära läsare.

Då vi nu råkade ha en av Det Sanna Arkets remarkabla utsända på plats i Köpevad under fredsinträdet och Fanars överlämnande så bad vi henne att rapportera lite rogggrannare om de händelser som skett just kring denna Kronstad. Därför har vi kunnat publicera detta nummer som går in på de händelser som ledde fram till, och som skedde efter, försöringsmötet mellan de Kungatrogna och Traditionalisterna...

Så fort vår utsände anlände till Köpevad fick hon höra om de strider som stått på platsen. Ty under firandet av Amric den ljuses dag så hade sagornas slöjor dragits undan och alvernas folk kommit seglande över sjön i eldarnas sker. De hade berättat för våra fränder i Köpevad om hur Den Mörkes mest fruktade hantlangare tagit sig in i Tirad och just då varit redo att utföra orämnbara faser. Sagornas folk hade bett oss människor om hjälp att undvika katastrofen och precis som Amric 1300 år tidigare hade Köpevadsborna klivit fram som ljusets förkämpar!

Stagsgårdister och ädlingar, soldater och handelskvinnor, ja, nästan man ur huse hade man gått för att körsamma stridsropet, och väl var väl det.

För i skogarna på andra sidan vattnet väntade Drakgudens mest fruktansvärda förkämpar, mörkeralverna!

I ett antal som bara skådats i Nidmark själv svepte de fram för att utföra någon avskyvård ritual. Det var inte utan att vår utsände reflekterade över det faktum att Den Mörke i hemlighet sät sina bästa trupper att utföra arkaisk trolldom just vid Köpevad, den plats i Tirad där striden stått mellan hans demoniska härskaror och Amric den ljuse för så länge sedan. Men vad detta borgade om var hon oförmögen att sja om...

Våra tappra fränder föll dock över dessa ordskans yngel i väg efter väg och trots stora appoffringar gav dessa Tirads söner och döttrar inte upp utan kämpade med hjärta och själ tills mörkrets makter stoppats och dess ritualer var omintetgjorda!

Så var det andra slaget på Tirads mark mot Den Mörkes anhang...

Som om Gudarna och Gudinorna själva hade uppskattat Köpevadsbornas offervilja så belönades dessa storligen på Moderns Gåvodag när Moderprästinna Cassandra av Tessina, syster till Traditionalisternas kårförare Roderick klev fram under firandet och sträckte ut fredens hand.

Inför stadsbornas jublande glädje höll hon fram Amric den ljuses fana, rikets heligaste symbol och erbjöd den till Kung Kelric att hämta för att få stopp på inbördeskrigets faser!

Så tog händelserna vi redan beskrivit i Det Sanna Arkets 30:e jubileumsnummer sin början i Köpevad...

Så började Ödets väverskor att dra trådarna tätare och tätare kring staden.

Vår utsände fanns på plats när Roderick av Tessina ett halvt månvarv senare anlände för att vänta på Kung Kelric. I tåten för sina riddersmän och kvinnor red denne bildsköne man in i staden och böjde knä inför sin syster Gassandra, Gudinnans röst, som sierskan kallades bland Moderns prästinnor. Det värmdes vår utsändes hjärta att se denne framgångsrike världslige härförare göra sin reverens för en av de högre makternas representanter. Ty endast sådan andlig själsstyrka kan rusta oss i dessa onöda tider. Uppskattningen mellan syskonen var också uppenbar även om Gassandras lättmod inför sin broders ankomst fick något lätt ansträngt över sig när Roderick befallde sina riddare att rapportera utförligt och enskilt för henne vad ryketer de hade om läget i riket, medan han själv trängde sig förbi alla välkomnande händer och omfamnade den mystiske vandrarern Wilhelm. Redan tidigare hade vår utsände lagt märke till de många rykten som florerade kring denna gåtfulla man och det var inte utan att hon önskade sig att ha fått lyssna på det samtal de två därefter förde med varandra innan Gassandra kom hastande tillbaka till sin dyre broder...

Även andras göranden i Staden väckte uppmärksamhet. Greve Bejorkrona hade som vi redan berättat i det förra numret av Det Sanna Arket begett sig till Ulgård på ambassad. Och tur var väl det, visade det sig så småningom...

Ty precis som varnats för utav Tirads nytillsatte högste militära rådgivare, Grevinnan Natalia Zira av Silverstolpe, så hade Den Mörke Drakgudens intresse mer och mer riktats mot Köpevadstrakten. Detta bekräftades av ett hemligt bud som anlände till Greve Bejorkronas marina rådgivare Gaspar Stormfågel om att en invasionsflotta samlats för att landsätta legoknektar och mörkerdyrkare här uppe i norr. På så sätt skulle de mesta av Tirads försvarare kringgås då de vaktade bergspassen i söder. Nu kunde man dock snabbt sända bud till Greve Bejorkrona i Uris som utvare Gudakönungens gillande till att sända Ulgådiska flottstyrkor under Grevens befäl till Tirads kust. Så kunde de av soldater överfalla handelsskator som Svarta seglets brödraskap ställt till Drakgudens förfogande fångas mellan Tiradiska och Ulgådiska flottstyrkor och katastrofen kunde förhindras.

Men mängdet fiendeskepp kunde ändå sätta i land sin farliga last längs kust och älvstrand där de jagades av våra "skeppssvärmor" (som vår utsände fick reda på av sjömännen att våra patruller kallades). Antalet fiendesoldater som på detta sätt ändå lyckades ta sig i land är ännu okänt men att detta skulle ha utgjort en betydande fara för Köpevad står helt klart. Som tur är hade på Grevinnan Silverstolpes inrådan

Kronkompaniet bannarna nyligen anlärt till trakten och dessa kunde understödja de av Grevinnan avlönade lyckoriddare, mest

notabla av dessa kanske de ramlade marodörerna, som hållit i beredskap för just en sådan här eventualitet.

Tack vare denna framsynthet kunde även denna fara avvärijas i mängden desperat skärmytsning i

Tirads skogar. Grevinnan framhöll efteråt särskilt betydelsen av det ledarskap riddarna Harkan Järnåve, Grim Krusenstjärna och Varja Korpkavåd gett hennes legoknektar, även om både andra ädlingar, frikompanier från Köpevåd och Riddar Gripenwards kronkompani barsarna varit instrumentala i striderna runt Vite älv. I stridernas efterdyningar dekorerades Gaspar Stormfågel och ytterligare ett flottbefäl (vars identitet hölls hemligt och som erhöll utmärkelsen postumt) för sin del i att uppmärksamma och avvärja fiendens tredje kugg mot Tirad. Vår utsände kan dock spå (efter konsultationer med militära experter) att de legoknektar och mörkervänner som ändå andkommit våra tappra försvarare kommer att utgöra ett törne i vår sida för lång tid framöver. Vem vet nu vad som väntar i skogarnas djup?

Så anlände Kungaparet till Köpevåd (precis efter att Grevinnan af Holte av hälsoskäl tvingats lämna platsen), faran överlämnades, fredsöverenskommelsen fastslogs och troket mot fara och krona svors av de församlade.

Vikten av denna överenskommelse kan inte nog understrykas då vår utsände glatt kan rapportera sina falkögda iakttagelser att drottning Eleonoras högt skurna klänning lät avslöja att hon sin sjukdom till trots omissskämligt var gravid! Med en arvinge till Kung Kelric och den viktiga ätten Harandir på väg är sådan enighet i riket av extra vikt.

Överenskommelser och festligheter avlöste varandra när staden stod värd för de historiska händelserna. Feststämningen fick dock ett abrupt slut när förstärkningar söderifrån anlände med korrespondens till hög och låg, bland annat brev som sänts från Köpevåd men först här och nu kunnat ifatt adressaterna (ja, vårt postsystem är en remarkabel uppfinring!)

Kung Kelric blev hastigt tvungen att lämna staden med frakten i ögonen, vilka hemska händelser i syd som är gett upphov till denna brådstörta avfärd, så kan de inte båda gott. Inte heller den kalabalik som följde då Stormästaren av Serjas ridderskap lät arrestera Greve Bejorkrona anklagad för besatthet och ondsint påverkan!

Under några dagar höll hela Köpevåd andan (eller skvallrade lågmält) om det inträffade medan Greven förhördes av ordensriddarna. Slutligen anlände dock Roderick av Tessina tillbaka från en av stridspatrullerna runt staden. Med vrede i blicken stegade han in till Stormästaren som sedan kunde meddela att Greven skulle släppas, som Stormästaren sade, -Noggrant utredd men fallständigt rentvådd från dessa allvarliga anklagelser...

Även andra tvister och tvekamper skedde under vår utsändes tid i Köpevåd. En regaljär strid verkade ha blossat upp mellan Köpevåds styrande handelskas vilket lett till att ett konsortium av borgare och ädlingar köpt upp mark för att utvidga Köpevåds hamn. Detta skulle bryta den monopolställning som handelskåsen Höksparre och Barenskiöld skaffat sig över älvtrafiken. Inte nog med detta utan en landsomfattande blockad mot deras

varor fick nästan dessa arrika handelskas på knä innan unge herr Burenskiöld upptäckte en glömd källare med Elgadiskt blått vin som kunde revitalisera deras sinande kassakistor. Trots att de därmed kunnat avvärja att störtas över ruinens brant så ryktas det att trolovningen mellan de två kasens arvtagare kommer att brytas...

Däremot har vi hört att Ätten Port skall förmälas med någon ur familjen Draksvans. Om detta kommer att medföra att Port knyts närmare till Greve Bejonkrona och De Kungatrognas parti återstår att se...

I Ätten Harfs förläning har också den omskrivne Greve Bejonkronas allierade och förtrogne Simund Erma af Silvertörne med militära medel tagit över förläningen. Detta medan Harfs trupper förstärkt flottans manskap och Friherre Erik Kamalas af Harfen själv befann sig i Argos. Förläningen lär ha utsatts för "en viss beskattning i begränsad omfattning lär ha skett för rikets gagn" meddelar Herr Lavran Vältale vid vår förfrågan. Han poängterade att Friherren genom sitt eget handlande förverkat rätten att administrera sin förläning. Något beslut om detta finns dock inte, enligt våra källor, varken ifrån krona eller riksråd. Bejonkronas och Silvertörnes trupper drog sig tillbaka när Greven arresterades då Simund Erma menade att han trots rättrådigheten i deras handlande bättre behövdes vid sin värs sida.

Från Sporres förläning kommer nyheten att friherre Nickodemus af Rosenrot tydligen har planer på att göra om Brinsta i hans förläning till en Kronstad. Ryktet gör gällande att friherrens män har varit ute i hemliga ärenden för att diskutera en finansiering med borgare från städerna Köpevad, Brämstaholm och Sylkas. Det faktum att friherren inte vänt sig till borgare från den närmsta staden, det vill säga Askekas i Björntands förläning tyder på att Nickodemus af Rosenrot kanske tänker sig att Brinsta ska överta Askekas stadsprivilegier.

Det Sanna Arkets utsända har ett plågsamt minne av att någon gång på genomresa gjort misstaget att försöka få tag på ett mål mat i Brinsta och vi varnar på det kraftiga er läsare från att göra om misstaget. Askekas må ha mat som jämfört med hela riket är ganska ordinär, men Brinsta har något som torde vara helt unikt dåligt. Vi hoppas därför att kung Kelric bestämt avvisar idén om att Brinsta ska bli Kronstad. Tänk den hemska tanken att utländska besökare skulle bli lurade att bege sig till Brinsta, det är svårt att tänka sig ett värre öde (Kommentar från redaktören: Det Sanna Arket väljer i denna fråga att bortse från den orde som finns i södern som helt klart kan ha värre öden i beredskap om han får sin vilja fram. Upp till kamp modiga försvarare av Tirad!)

Kanske inte helt oväntat har friherren Kiralban Ambler uttryckt ett visst stöd för idén att Brinsta ska bli stad. Något mer oväntat har även friherre Harald Port uttryckt ett visst ljumt stöd för idén. Tekla Fågelklo har under tiden förklarat att tills Kungen personligen kommer dit och säger annat anser hon att hennes

område tillhör Förläningen Fågelklo. Om detta även innebär att kon anser sig vara en grevinna är inte klart, Det Sanna Arkets representant måste erkänna sig lite okunnig till om det går att utse nya Greveätter när Hertigätterna är frånvarande från landet. (-redaktörens anmärkning. Vi på Det Sanna Arket finner också denna fråga, om att Fågelklos område tillhör Fågelklos förläning, en smula förvirrande. Det hela rör dock att Förläningar innehas av Greve- och Hertigätter vars förläningar innefattar andra ätters områden då dessa är vasaller under förläningssinnehavaren.)

Den ketlevrade friherrinnan Fågelklo ska också erbjudit sig att ta över kontrollen över själva Askekås i Björntands förläning eftersom det efter grevinnan Björntands bortgång saknas adekvat ledning. Det Sanna Arket har tyvärr inte fått tag på något av barnen till Björntand för en kommentar om detta, men vi befärar att de är måttligt glada över friherrinnan som passade på att ställa till strid när grevinnan var sjuk. Avslutningsvis fortsätter ätten Oxe att förespråka att greve Sporre ska bli den som även i fortsättningen leder Sporres förläning, Franscesca af Oxe ska personligen ha engagerat sig i att finna stöd för greve Balkazar af Sporre. Greven Sporre själv ska enligt ryktet rest flitigt mellan Sylkås och Argos i södern. Övriga ätter från området verkar än så länge bida sin tid och se om Kung Kelric eller riksrådet kommer ta ställning i konflikten.

Från norr har vår utsände avslutningsvis uppsnappat rykten om skeenden i granländerna.

I Kalkaar har Drottning Klara Friborne utlyst en skyhögt belöning till den som finner och levererar hennes landsflyktige make, Kung Fahrzad, då kon enligt Kalkaarisk lag inte kan gifta om sig så länge han lever. Vart hennes motsträvige make befinner sig efter stridigheterna i riket är belöningen till trots dock fortfarande en gåta. Drottning Fribornes utsända, diplomaten Ilya Davenkrantz som är stationerad i Köpevad, berättar att kon alltid är idel öra om någon besitter kanskaper i frågan.

Ifrån Thalkor ryktas det också om stridigheter. Det verkar som om det styrande adelsrådet har fallt upp att freda sig mot upprepade aggressioner från högländare som inkräktat över deras gräns. Måhända har dessa oregerliga högländare ännu en gång tänkt att skapa ett storväldie så som det de lade under sig år 1294?

Nåväl, med detta måste vår utsände släppa er till andra göromål än att begrunda våra ryketer. Låt oss bara avsluta med att konstatera att sällan har så många omvälvande händelser skett under ett år i vårt land och ändå vågar vi påstå att än större ting väntar framöver...